

Motion till riksdagen

1987/88:Sf18

av Lars Werner m. fl. (vpk)

med anledning av prop. 1987/88:99 om förbättrat
bilstöd till handikappade

Krav på förändring av bilstödet till handikappade har ställts under många år. Frågan har utretts och debatterats i snart tio år. Det är därför bra att regeringen äntligen lägger ett förslag. Det är också bra att det nu liggande förslaget innebär ett förstärkt ekonomiskt stöd och att fler personer blir berättigade till bilstöd.

Det är emellertid otillfredsställande att förslaget innehåller åldersgränser som ställer vissa handikappade över 49 års ålder och samtliga över 65 år utan möjlighet till bilstöd. Skälet som anförs för denna åldersbegränsning är alltför stora kostnader för statsbudgeten.

Vpk förordar att handikappade som inte kan använda kollektiva färdmedel skall få bil som tekniskt hjälpmedel. Samhällets kostnader för en sådan reform har aldrig belysts av de utredningar som under åren arbetat med förslag till bilstöd. Därför vet vi inte vilka kostnaderna blir. Det är inte osannolikt att samhällets kostnader minskar.

Med ett utbyggt bilstöd minskar behovet av färdtjänst. Det finns starka skäl att förmoda att färdtjänsten många gånger är en dyrare lösning än en egen bil för handikappade. Dessutom är det naturligtvis så att den möjlighet till självständigt liv som en egen bil innebär för många handikappade aldrig kan redovisas i kronor och ören.

Vpk står fast vid kravet att bilen skall göras till tekniskt hjälpmedel. Regeringen bör snarast göra en samhällsekonomisk beräkning av vad det skulle kosta att genomföra en sådan reform och lägga fram en plan till riksdagen över hur bilstödet skall byggas ut så att bil kan erhållas som tekniskt hjälpmedel.

Det av regeringen föreslagna grundbeloppet och anskaffningsbidraget förbättrar möjligheterna för många handikappade att anskaffa bil. Men med den prisutveckling som råder i samhället kommer nu förslaget stöd att urholkas för varje år som går. Det är därför nödvändigt att grundbeloppet och anskaffningsbidraget görs värdebeständiga. Om detta skall ske genom anknytning till basbeloppet eller genom årlig uppräknings på annat sätt kan diskuteras.

Vi förutsätter också att inkomstgränserna för anskaffningsbidraget justeras i takt med löneutvecklingen.

Hemställan

Mot. 1987/88

Sf18

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär en plan för den fortsatta utbyggnaden av bilstödet med slutmål att bil skall kunna tillhandahållas som tekniskt hjälpmedel,
2. att riksdagen beslutar att grundbidraget och anskaffningsbidraget skall värdesäkras.

Stockholm i mars 1988

Lars Werner (vpk)

Nils Berndtson (vpk)

Inga Lantz (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Jörn Svensson (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)